

ענהו רש"א, נו טוב יהי כדברך, תטלפן למחר. אחר עבור היום חזר וטלפן אליו הרופא, וא"ל הגאון ז"ל, תגיד לאשה שיש פוסק מפורסם בירושלים בשם הרב וואלדנברג שמתיר את ההפלה (בנדון שלה), ולא תגיד לה אפילו שאני חולק בדבר, שהרי אשה זו איננה מתלמידי שתהיה כפופה להוראות שלי.

ועיין עוד ס' ועלהו לא יבול (ח"ב, עמ' קכח-קכט) שלמרות מה שהגרש"א חלוק היה על הר"ר דוד בהר"ן (במה שחידש שאפשר לאחד להפריש תרומות ומעשרות עבור כל בני א"י מכח דין זכין לאדם שלא בפניו), ואף הדפיס קונטרס ארוך מיוחד בשם "לאפרושי מאיסורא" נגד דעתו, מכל מקום, כששאלוהו אחרים בשבת (שאז א"א להפריש) בזה, ענה (בכמה מקרים) שהיות שזה קצת שעת הדחק שאפשר להם לסמוך על דעת הגאון הנ"ל.

והרבה פעמים היה רבינו נוהג להסתיר מאחרים את דעתו האמיתית ואת הנהגותיו. ושמעתי בזה מהררא"י גינזברג, שיחי', שפעם סידר רבינו קידושין באיזה בית כנסת, והקפיד על כך שהחתן והכלה יהיו עומדים באופן מיוחד (כך שפניהם יהיו כלפי מזרח). לאחר חודש התקיימה באותו בית הכנסת חתונה אחרת, בה השתתפו גם הגרמ"פ וגם רבינו, ואז היה ר' משה מסדר הקדושין, והעמיד את החתן והכלה באופן אחר מכפי מה שהקפיד עליו רבינו, ורבינו לא אמר אז מאומה. לאחר גמר החופה ניגש אחד מהרבנים אל רבינו ושאלו על כך, שהלא לפני חודש הקפיד הוא בדוקא שיעמדו באופן אחר, וכעת השתתף בחופה עם רמ"פ, והועמדו החתן והכלה באופן אחר, וענהו רבינו בקצרה, שמה שעשה הרב פיינשטיין הוא נכון....

וכהאי גוונא סיפר לנו רבינו שתמיד היה נוהג כשהיה מניח את התפילין של יד, שהיה עושה אף את כל הכריכות שעל האצבע קודם להנחת השל ראש. ופעם ראהו בעה"ב פשוט אחד עושה כן ושאלו על כך, ולא רצה רבינו לבלבל אותו בשיטות השונות, ובחר להסתיר את הנהגתו שלו, והשיבו כן, אתה צודק, שכחתי! [עיין ס' נפש הרב (עמוד קה)].

וכענין הזה שמעתי מבעה"ב אחד, שקודם שעלה לארץ ישראל שאל לרבינו היאך יתנהג בנדון פירות של "היתר המכירה" (הנהוג מטעם הרבנות הראשית). וענהו רבינו בקצור, האם אתה סומך על